
FOLKETINGET

Europaudvalget og Erhvervsudvalget

EU-konsulenten

EU-note

Til: Udvalgenes medlemmer
Dato: 3. maj 2013

Færre omkostninger ved udbygning af højhastighedsnet

Sammenfatning

Europa-Kommissionen fremlagde den 26. marts et forslag til EU-lovgivning, som skal sætte skub i udbredelsen af højhastighedsinternet i EU gennem en reduktion af virksomhedernes omkostninger ved etableringen af bredbånd.

Det skal navnlig ske ved, at virksomhederne får bedre adgang til eksisterende fysisk infrastruktur til etableringen af højhastighedsinternet. Samtidig skal man styrke koordineringen af anlægsarbejder, forenkle komplicerede og tidskrævende administrative procedurer samt sikre, at nybyggerier og renoverede bygninger er forberedt til installation af højhastighedsbredbånd.

Forslaget er et af nøgleinitiativerne i Kommissionens Akt for Det indre marked II fra oktober 2012. Fristen for Folketingets behandling af forslaget i relation til nærhedsprincippet udløber den 31. maj 2013.

I. Baggrund

Kommissionen fremlagde den 26. marts 2013 et forslag til forordning, som skal sætte skub i udbredelsen af højhastighedsbredbånd i EU-landene¹. Formålet med forslaget er især at mindske omkostningerne ved etableringen af højhastighedsinternet. Ifølge Kommissionen tegner anlægsarbejder – såsom

¹ KOM (2013)147 af 26. marts 2013.

opgravning af veje for at nedlægge fiberkabler - sig i dag for op imod 80 pct. af udgifterne til etablering af højhastighedsnet. Her er der ifølge Kommissionen penge at spare ved at deles om eksisterende infrastruktur. Kommissionen vurderer, at europæiske virksomheder på den konto kan spare kapitaludgifter på 20-30 pct. af de samlede investeringsomkostninger, dvs. op til 450 mia. kr. i 2020.

Forslaget koncentrerer sig med dette mål for øje om følgende fire indsatsområder:

- 1) Bedre adgang til eksisterende fysisk infrastruktur til etablering af højhastighedsinternet på fair og rimelige vilkår
- 2) Bedre koordinering af anlægsarbejder, så netoperatører får mulighed for at forhandle aftaler med andre leverandører af infrastruktur
- 3) Forenkling af komplicerede og tidskrævende administrative procedurer
- 4) Sikring af, at nye eller renoverede bygninger er forberedt til installation af højhastighedsbredbånd.

Forslaget er led i EU's 2020-plan for vækst og beskæftigelse og skal realisere EU's mål om, at alle husstande i EU i 2020 skal have adgang til højhastighedsforbindelser på mindst 30 Mbit/s. Ifølge Kommissionen er udfordringerne i de enkelte EU-lande dog meget forskellige. I Nederlandene og Malta er man således allerede tæt på 100 pct. udrulning, mens Grækenland og Cypern ligger på under 10 pct. I Danmark har godt 60 pct. af husstandene ifølge Kommissionen adgang til højhastighedsforbindelser på mindst 30 Mbit/s². Forslaget er samtidig et element i Kommissionens bestræbelser på at styrke EU's indre marked og ét af de 12 såkaldte nøgleinitiativer i Akten for det indre marked II, som blev søsat i foråret 2012.

Endelig er forslaget et af de EU-lovgivningsforslag, som Folketingets Europaudvalg har udvalgt fra Kommissionens arbejdsprogram for 2013 med henblik på at undersøge om de overholder nærhedsprincippet³.

Forslaget er udvalgt til nærhedskontrol som følge af, at det er et politisk væsentligt forslag på et område med delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne⁴. Folketinget har i alt 8 uger til at behandle forordningsforslaget fra det foreligger i alle sprogversioner. Det betyder, at Folketinget skal have afsluttet sit nærhedstjek af forslaget senest den 31. maj 2013.

² Se Kommissionens konsekvensanalyse af forslaget – SWD(2013)73 af 26. marts 2013.

³ Den [samlede liste over forslag udtaget til nærhedskontrol](#) findes i EU-note E16 af 4. februar 2013.

⁴ Proceduren for nærhedskontrollen er beskrevet i Europaudvalgets beretning af 9. april 2010 om Folketingets behandling af EU-sager i forbindelse med kontrollen af nærhedsprincippet i EU.

II. Formål og indhold

Adgang til eksisterende fysisk infrastruktur

Formålet med forslaget er især at gøre det nemmere for virksomheder at få adgang til at benytte eksisterende infrastruktur til udbredelsen af højhastighedsbredbånd - ikke bare mellem telekommunikationsselskaber, men også med andre forsyningstjenester inden for eksempelvis gas, el, varme, spildevandshåndtering, kloakering og transport. Det kan f.eks. dreje sig om at benytte allerede eksisterende kabelkanaler, rørledninger, gadeskabe, pæle, master, antenneanlæg eller tårne. Adgangen skal gives på fair og rimelige vilkår.

En vigtig forudsætning for, at deling kan lade sig gøre er imidlertid, at der er tilgængelig viden om, hvor der allerede findes fysisk infrastruktur i medlemsstaterne. Forslaget lægger derfor op til, at sådan information skal være tilgængelig for virksomheder gennem en "central informationstjeneste" i hver enkelt medlemsstat.

Bedre koordinering af anlægsarbejder

Derudover skal de nye regler sikre, at virksomhederne bliver bedre til at koordinere gravearbejde, så netoperatører får mulighed for at forhandle aftaler med andre leverandører af infrastruktur, så de bedre kan dele udgifterne mellem sig. Ifølge forslaget skal navnlig virksomheder, som er hel- eller halvoffentlige, være åbne over for at imødekomme rimelige anmodninger om aftaler om samordning af anlægsarbejder på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Forenkling af administrative procedurer

Forslaget lægger også op til at forenkle komplicerede og tidskrævende ansøgningsprocedurer. En ansøger skal have krav på at få svar på sin ansøgning inden for seks måneder. Det skal desuden være muligt gennem den "centrale informationstjeneste" at få adgang til oplysninger om vilkår og procedurer for bestemte anlægsarbejder samt at søge om tilladelse til etablering af højhastighedsforbindelser, herunder at få gravetilladelse.

Bygninger skal forberedes til højhastighedsbredbånd

Forslaget lægger derudover op til, at alle nyopførte bygninger samt bygninger, der bliver gennemgribende renoveret, skal forberedes til etableringen af højhastighedsnet. Samtidig lægger forslaget op til at udbydere af offentlige kom-

munikationsnet kan få adgang til eksisterende højhastighedsforberedt fysisk infrastruktur på rimelige vilkår, hvis duplikering er teknisk umuligt eller økonomisk ineffektivt.

Konfliktløsning

Endelig skal der ifølge forslaget etableres et "konfliktløsningsorgan", som bl.a. skal kunne afgøre tvister vedrørende adgangen til eksisterende fysisk infrastruktur samt uenigheder i forbindelse med samgravning. De nationale tilsynsmyndigheder på teleområdet vil som udgangspunkt stå for varetagelsen af denne opgave.

Nationalt råderum

Forslaget overlader det i vidt omfang til medlemsstaterne selv at tilrettelægge udbygningen af højhastighedsinternettet. Eksempelvis skal medlemsstaterne selv kunne fastsætte undtagelser, hvis det vurderes, at der er for store omkostninger forbundet med at opfylde forpligtelsen om at forberede nybyggeri og gennemgående renoverede bygninger til højhastighedsinternettet.

Medlemsstaterne skal også kunne opretholde eller vedtage mere detaljerede bestemmelser for så vidt angår adgangen til eksisterende infrastruktur, koordinering af anlægsarbejder og fælles udbygning. Endelig kan medlemsstaterne også beslutte at udpege andre organer end den nationale tilsynsmyndighed til at stå for udstedelse af tilladelser, gennemsigtighed og tvistbilæggelse.

III. Overholder forslaget nærhedsprincippet?

Kommissionen mener, at forslaget overholder nærhedsprincippet. Kommissionen begrundet dette med, at fælles europæiske regler for udbredelsen af højhastighedsinternettet er nødvendige, fordi de mange forskellige regler og administrative praksisser, som i dag findes på nationalt niveau, hindrer etableringen af et velfungerende indre marked. Manglende bredbåndsadgang i visse områder af EU udgør, ifølge Kommissionen, en barriere for udvikling og vækst i europæisk erhvervsliv, forringer EU's konkurrenceevne samt skaber hindringer for investeringer og samhandel på tværs af landegrænserne.

Kommissionen finder på denne baggrund, at forordningens mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af EU-landene selv og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan.

Kommissionen tilføjer dog, at den har truffet en række foranstaltninger, som sikrer at forslaget overholder nærhedsprincippet. Bl.a. giver forslaget som ovenfor nævnt medlemsstaternes mulighed for at opretholde eller vedtage mere detaljerede bestemmelser for så vidt angår adgangen til eksisterende infrastruktur, koordinering af anlægsarbejder og fælles udbygning. Medlemsstaterne kan også beslutte at udpege andre organer end den nationale tilsynsmyndighed til at fungere som den "centrale informationstjeneste", som står for udstedelsen af tilladelser, gennemsigtighed og tvistbilæggelse.

Regeringen støtter Kommissionens vurdering. Regeringen lægger i den forbindelse særlig vægt på, at EU tidligere har lovgivet på området på grundlag af bestemmelserne om det indre marked (TEUF art. 114), da man i december 2000 vedtog en forordning om "ubundet adgang til abonnentledninger". Det betød, dengang, at andre end TDC kunne benytte TDC's fysiske kobberledninger til at levere telefoni og bredbånd.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen
(3695)